

Diario de Mallorca

EDITORIA BALEAR S. A. DL. PM 261/1958 - ISSN 1131- 9518

DIFUSIÓN
CONTROLADA POR► DIRECCIÓN DE DIARIO DE MALLORCA
C/ Puerto Rico 15 (Nou Llevant) - 07006 - Palma

► Centralita: 971 170 300 ► Venta prensa y suscripción: 971 170 323
 Fax redacción: 971 170 301 Fax publicidad: 971 170 307

► INCA: C/ Vidal 5 ► 971 505 851
 ► MANACOR: C/ Juan Llteras 7-1 ► 971 554 850

Directora: Marisa Goñi Sanzberro

Adjunto a la dirección: Matías Vallés

Redactores jefes: Mateu Ferrer, Pilar Garcés (Opinión / Palma) y Miguel Vicén (Coordinador multiplataforma)

Jefes de sección: Ricard Cabot (Deportes), Xavier Peris (Sucesos) y Raúl Sanz (Preimpresión)

Coordinadores: Jaume Bausà (Mallorca), Elena Vallés (Sociedad y Cultura), Rosa Ferriol (Part Forana)

Gerente: Sebastián J. Oliver. Gerente adjunto: Jordi Lladó.

Director comercial: Guillem Nicolau. Director de publicidad: Antoni Calafell.

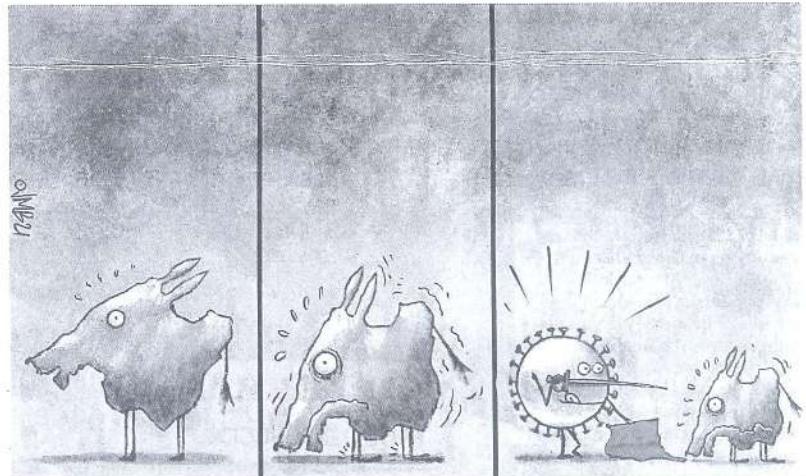
Jefe de sistemas: Antonio Amengual

ADAPTADO A LA PROTECCIÓN DE PROPIEDAD INTELECTUAL

Todos los derechos reservados. Prohibida toda reproducción a los efectos del artículo 32.1, párrafo segundo, UPI. Esta publicación no puede ser reproducida, ni en todo ni en parte, ni registrada en, o transmitida por, un sistema de recuperación de información, en ninguna forma ni por ningún medio, sea mecánico, fotográfico, electrónico, magnético, electroóptico, por fotocopia, o cualquier otro, sin el permiso previo por escrito de la editorial.

ATIRA LIMPIA

POR J. M. BARCELÓ



Este diario respeta en todo momento la libertad de expresión de sus colaboradores. Por eso sus artículos reflejan únicamente ideas personales.

LA OPINIÓN DEL PERIÓDICO SOLAMENTE SE MANIFIESTA EN SUS ARTÍCULOS EDITORIALES.

Opinión

SERRA DE TRAMUNTANA Deu anys de Patrimoni Mundial i l'ús del medi

Enquanys es compleixen deu anys de la declaració de la Serra de Tramuntana com a Patrimoni Mundial per la UNESCO en la categoria de Paisatge Cultural. Es tracta d'un reconeixement a la forma en la que s'han conjunitat la natura i l'acció humana a la nostra Serra, conformant un exemple de paisatge en el que la pedra en sec hi té un paper molt important, manifestant-se en forma de marges, sistemes hidràulics o altres meravelles de l'enginyeria tradicional, que han contribuït a que la Serra de Tramuntana sigui com és.

Però l'objectiu d'aquest article no és illoar les virtuts de la Serra, que les té, sinó la relació de la declaració amb els usuaris del medi natural.

És un fet irrefutables que l'augment del nombre de visitants, experimentat en els darrers anys, ha generat un impacte en el medi natural de la Serra, sobretot arran de la pandèmia. La quantitat i qualitat de la gent que dedica el seu temps lliure al gaudi del medi natural, ha canviat molt des dels temps del gran Benigne Palos. Aquest fet ha generat no pocs conflictes dels usuaris amb propietaris i l'Administració, dels quals se's han fet ressò els incendiaris de sempre, mescantous amb caragols, qüestionant la declaració de la UNESCO, simplement perquè no els deixen anar o volen i quan volen.

Cap declaració o normativa acompleix els seus objectius si la població afectada

Lluís
Vallcaneras

Colaborador del CES



no la interioritza i la fa seva. Es poden fer lleis, decrets o declaracions d'intencions i redactarfulls i més fulls, amb la certesa que, si la gent no entén (o no vol entendre) que aquella redacció redundà en un benefici col·lectiu, tot quedarà en paper banyat. La declaració de Patrimoni Mundial serà el que nosaltres vulguem que sigui. Si esperam que sigui únicament l'Administració la que se'n cuidi i nosaltres ens dedicam a fer el que ens ve en gana «perquè sempre ho hem fet així», malament anam. Si estimam la Serra, farem el que sigui per cuidar-la, malgrat aquest fet suposi limitacions a les nostres activitats.

És cert que hi ha dificultat en complir les normes, perquè existeix un reguitzell

de figures de protecció que, massa sovint, es superposen l'una a l'altra (zones d'exclusió, ANEI, ARIP, ZEPA, LIC, etc.), fruit d'una bigarrada normativa (LEN, LECO, Natura 2000). Per això és de gran importància elaborar una llei general de la Serra de Tramuntana, no per superposar-se al que ja hi ha, sinó per simplificar i clarificar on es pot fer què i quan. Ha de ser una llei que, més enllà de simplificar la normativa existent, ha de cuidar el patrimoni natural i etnològic de la Serra, no ja per fer una gestió sostenible sinó regenerativa. Però aquest és un extrem que ja va quedar prou clar en un recent article de Joan Mayol parlant del tema.

Però tornant al tema de l'ús del medi natural, especialment a la Serra de Tramuntana, tampoc servirà de res la futura llei si no la interioritzam, no ens la creiem i seguim amb el discurs de la persecució de les activitats de lleure, del públic/privat o del rics i pobres. Tota protecció requereix sacrificis a tothom, i si els muntanyencs ens omplim la boca de que som més ecologistes que ningú, hem de ser exemplars en la nostra contribució a la millora de la salut de les nostres muntanyes.

La protecció de la Serra de Tramuntana és un tema que ens afecta a tots, sols si entenem aquesta simple afirmació podem gaudir per molts d'anys de la declaració de la nostra Serra com a Patrimoni Mundial.

Els muntanyencs hem de ser exemplars en la nostra contribució a la millora de la salut de la Serra

De la furia al coraje



TRIBUNA

Pedro
de Silva

La «furia española», emblemática antaño de nuestra selección, tenía mala genética al haber nacido la expresión tras el saqueo y masacre de Amberes por los tercios en tiempo de Felipe II. Luego, con «la roja», la selección pasó a ser ejemplo de orden sobre el campo, control del balón y buen florete, receta que solo funciona con ingredientes de primera. A falta de ellos, y hoy no los hay, la única posible era el coraje, o sea, genio (carácter, temperamento) en lugar de genio (capacidad creativa).

Esa es la proeza innegable de Luis Enrique que nos ha llevado a semifinales. Su frío talento (hecho paradigmáticamente de calor humano) para motivar a un grupo de jugadores bien pagados en casa y hacer de ellos un equipo que rebosa coraje ya ha triunfado. Algunos comentaristas de la corte juegan su partido contra Luis Enrique, justo por su carácter, pero pase lo que ahora pase, lo han perdido.